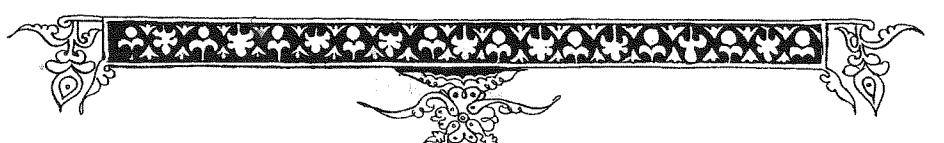

ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ БУ҆ХАР

Манастир Руқумија
2001.

а	ј = а	А	и	н	Н
в	б = б	Б	о	о	О
к	в = в	В	п	п	П
г	г = г	Г	р	р	Р
д	д = д	Д	с	с	С
е	е = е	Е	т	т	Т
ж	ж = ж	Ж	ф	ф	Ф
з	з = з	З	х	х	Х
и	и = и	И	ц	ц	Ц
к	к = к	К	ч	ч	Ч
л	л = л	Л	ш	ш	Ш
м	м = м	М	ѹ	ѹ	Ѹ

Непици па рици. Даж не живи даго. Изадима ватра плане. Мала искра веде велика ватра. Мери мером а цени ценом. Од смрти нема лека. Од плача нема користи. Отето проклето. Главом се не може пробити зид. Пъсто млеко и лачке лоче. Пъно око пъно и срце Трпен спасен. Раден љ човек љ и Бог по-

Преузето:
Црквенословенски Буквар
Београд 1970.

може. Ко не мари за рад, нека се не твжи на глад. Где оу чеш можеш дрвога послужи. Благо докром чинъ и скетлом образъ. Ко се чвва и Бог га чвва. Иде време носи време. Зла се клони, добръ се поклони. Бог брани и чвва праведнике. Щ ким си, онаки си. Дажа ма где био, зло пролази. Ко се са злим држки, све се на зло твжи. Оу радише свега више. Ко високо лети, ниско пада. Човече праведниче, чини добра за живота. Чисто злато не потамни. Држи ред, ред држи свет. Живом се човекъ ништа не оте. Живи Бога хвале. Што год радиши све себи. Добар глас далеко иде. Филип и Ненад пишъ.

Боже, оче, благослови, да бдемо данак ови, здрави чили и весели. Молимо те Боже да најка оук ова донесе нам благослова. Ко добро чини, нека се добръ и нада. Оу лажи съ кратке ноге. Нема освете без лъда брата. Оучи, док си млад. Од ината нема горега заната. Слогом растъ мале ствари, а неслога све поквари. Катра ватръ не гаси. Бода опре свашта, до црна образа. Хвала теби, Боже благи. Хитра се птица за обе ноге хвати. Жежен кашу хлади. Оуз водъ се тешко плика. Црн образ вода не опра. Што Бог да, нико

не оуграби. Штап оу рвкъ, памет оу главъ. Не чини зло никоме. Без мяке нема најке. Права мяка не гине. Депа реч и гвоздена врата отвара. Оу добръ се не понеси, а оу зло се не поништи. Яко правда не помогне, кривда не може. Кише виде четири ока, него два. Яко не можеш бити богат, можеш поштен и добар.

х ъ

(Слова без гласа)

Благословенъ Богъ нашъ. — Господъ на водахъ многихъ. — Жертва Богъ дъхъ сокръщенъ. — Тебе Бога хвалимъ. — Милостивъ бъди намъ, Боже. — Хвалите Господа съ небесъ. — Благодаримъ Господа. — Жива бъдьтъ серца ихъ. — Левъ ловитъ ловъ. — Мерзостъ праведникъ мяже неправеденъ. — Принесемъ Господеви славъ и честь. — Господъ не коведетъ мене въ напастъ. — Господъ Богъ Спасъ нашъ.

ль = љ, нь = њ

Господъ вседержитель. — Богъ податель благъ. — Отецъ родитель нашъ. — Спаси-

тель, учитель и свободитель нашъ. — Богъ нашъ хранитель. — Служитель чудесъ. —

Конь пасетъ. — Огнь возгоритъ. — Крестъ Господень похвалимъ. — Козримъ на Нь.

ле = лье, ли = льи, не = нье, ни = ньи,

Доно Яврамъ. — Земле радости. — Колико. — Спасъ нашъ на земли вистъ. — Корабли идуть на водахъ. — Рождество Господне. — Мачемъ и огнемъ. — Придемъ к немъ. — Оуповашомъ на него. — Съ ними идоша. — Къ нимъ придоша. — На нихъ оуповаша.

Г е = je

(У почетку речи чита се као је)

Единъ Господь. — Едино божество, едини сила. — Духъ есть Богъ. — Благословенъ еси Господи. — Блаже хвалимъ. — Богъ есть покровъ его. — Изъ есмъ Господь Богъ. — Едино естество. — Бже есть жало. — Рече же Господь емъ. — Кись за-конъ въ единомъ словеси есть.

е = је

(Чита се после самогласа као је)

Даждь славъ имени твоемъ, Господи. — И дыхови твоемъ. — Богородице, сердце мое осполни радости. — Царь царствуетъ. — Песнь Богъ моемъ дондеже есмъ. — Рождество твоё славимъ Богородице. — Царство небесное. — Чти отца твоего. — Зерцало новое. — Крестное дерево. — Тебе Бога величаемъ. — Тебе поемъ Господи.

ол = оль Большее дерево. —

Произволное слово.

и = ји

(Чита се после самогласа као ји)

И со дыхомъ твоимъ. — Гласомъ моимъ ко Господу коззывахъ. — Коспоимъ Господеви. — Достоинъ есть. — Конистко дерзновеное.

I i = и

Иисусъ Христосъ Господь Богъ нашъ. — Воскресеніе твоє Христе Спасе. — Сіе чудо велие есть. — Пріидите пило піемъ новое. —

Да пр^индетъ царствіе твоє. — И не введи насъ ко искушени^и. — Господи Іисусе Христе Боже нашъ. — Рождество твоє Христе Боже нашъ. — Единъ Господь Іисусъ Христосъ во славѣ Бога, аминь. — Доме Ісраилевъ благословите Господа. — Явіе же пр^иемъ поданіе. — Да оуповаетъ Ісаиль на Господа. — Не пр^иемли имене Господа Бога всвѣ. — Явіе пр^ииде. — Чудо вели^е. — Здравіе и спасеніе. — Шитіе сїе. — Царіе персидстїй. — Подовіе Божіе. — Знаменіе крестное. — Страданіе Христово. — Желаніе твоє. — Главизна и скончаніе. — Оуспеніе твоє Богородиц^и.

іа = ија Маріа, Іліа, Ісаіа, и Софіа свты имена. — Діадима.

I i = j

Похвали Іерусалим Господа. — Ієреи чти. — Приступи Іаіръ ко Іисусу. — Соворное посланіе Іудино. — Простлави ієреа и даждь часть ємъ. — Превъдраго ієрарха восхвалимъ.

ы = и

Благословенна ты въ женахъ. — Насытилъ еси насъ земныхъ твоихъ благъ. — Коз-веселилъ ны еси Господи въ твореніихъ твоихъ. — Владыко Господи, Ты сохраниши ны. — Ты еси хранитель душамъ нашымъ. — Праведницы воскреснютъ изъ мертвыхъ.

й = j

Господъ мой и Богъ мой. — Боже мой, ослушаши гласъ мой. — Господи помилуй. — Подай Господи. — Пойте Богъ нашемъ, пойте, пойте цареви нашемъ, пойте. — Помилуй раба твоего, Господи. — Единородный Сине и слове божий. — Спаси ны Сине Божий, воскresый изъ мертвыхъ. — Не огній. — Духъ бессмертный, спаси насъ. — Благий и великий Боже. — И воскресшаго въ третій денъ по писаніемъ. — Большой рабъ.

ній = ъиј Близкій мой. — День Господній. — Днешній празникъ. — Кнѧтреній сосѣдъ. — Горній полъ.

О о, Ө ѿ = о, Ӫ = от

Изъ Отрокъ есмъ. — Ко дни оны, бысть внезапъ съ небесе швмъ. — Отче нашъ да пріидетъ царствіе твоє. — Ѳ имени Господни. — Ѳсанна ко вышнихъ. — Ко славѣ Бога Отца, аминь. — Не ѡсвѣждайтє и не ѡсвѣждени будетъ. — Ѳ Христе Спасе мой, не ѡстави мене. — Господи не ѡтврати лица твоего ѡ мене. — Бога истина, ѡ Бога истина. — Ѳрігнъ сердце мое слово благо. — Ѳложимъ попеченіе. — Ѳжени печалъ и мгла страстей ѡ насъ. — Ѳ неплодныхъ ложеснъ Елісавети произшедъ. — Ѳз небесе званіе ѡ Христата пріимъ.

҃ ѹ = је

ѧ = ѽе

ѩ = ље

Будѣхомъ свѣтъ истиинный. — Храмъ твой тѣлесный триднѣвныиъ воскресивый погреши-емъ. — Иже ѡ отца рожденаго прежде ксѣхъ вѣкъ. — Свѣта ѡ свѣтла. — Правило вѣры и

образъ кротости. — Дѣломъ и словомъ чти отца твоего. — Нѣсть здѣ по воста. — Нѣсть праведенія паче тебе Господи. — Человѣкъ нѣкій вѣ богатъ. — Ихже нѣсть числа. — Егда пріиде кончина лѣта. — Тѣмже оуже нѣси рабъ, но сынъ. — Ехъ началѣ вѣ слово. — По высотѣ небеснѣй оутвердилиъ есть Господь. — Повелѣ имъ Господь. — Коззвахъ текѣ Господи теклѣ. — Нѣсть бо полезно вамъ сїе. Чтеніе и пѣніе произволное. — Господь благоволеніе и животъ до вѣка.

Ю ю = ју

лю = ѽу

ню = љу

Боспою тебѣ Господи. — Бѣрю во единаго Бога. — Беквю Господи, ѿрѣши дышъ мою. — Благословенію наркій твою матерь. — Царю небесный оутѣшителю дышъ истиинный. — Козлюблю Господа. — Любите драгъ друга. — Господь любитъ праведники. — Милость и истина любитъ Господа. — Соблюди наск. — Глаголю вамъ. — Блю-

дите огвѣш како опасиши ходите. — Оутрен-
ниемъ утренюю глаголю. — Помни глаголь
твой. — Исполнимъ вечернюю молитвъ нашъ
Господеви.

Большею и совершеннѣйшею скинію.

А а = ja

лә = ла

иә = ю

Чтемъ честнаѧ страданія твоѧ. — Ты же
Господи застѣпникъ мой еси, слава моѧ, и
возносай главу мою. — Оуслыша мѧ Господь ѿ
горы сватыѧ своѧ. — Да склѣтитса имѧ
твоє. — Беличаемъ та, пресватаѧ Дѣво.
— Есакое дыханіе да хвалитъ Господа. —
Сватъ, сватъ, сватъ еси Боже нашъ. —
Почтимъ рѣвнителя владычнаѧ. — Исполнисѧ
земля твари твоѧ. — Ехъ законъ Господинъ
кола егѡ. — Покланяємса Господеви. —
Крестъ твоемъ покланяємса владыко. —
Истина Господна прециваетъ во вѣка. —
Клатса Господь и не раскаетса. — Да воз-
веселатса небеса и возврадветса земля. —
Сіѧ есть перваѧ и болшаѧ заповѣды.

И и = ja

Ико избра Господь Сішна. — Ико вѣсть
Господь путь праведныхъ. — Ивисл Спасъ
благодать. — Ико той позна созданіе наше,
поманъ тако перстъ есмы. — Ико дѣхъ пройде
въ немъ, и не вѣдетъ, и не познаетъ ктому
места своеи. — Бѣхъ и выхъ тако птица.
— И оувѣдите, тако сѹдили Господь препо-
добнаго своего. — Биждѣ язы моя. —
Еси языцы воспойте. — Господи, да не
таростію твою обличиши мене.

С с = з

Зѣло ранъ. — Я звѣзда предварила царя.
— Озловленъ выхъ и смирихся до зѣла. —
Звѣздѣ незаходимю всесвѣтлаго солнца. —
Ико исполнисѧ шаль дѣша моя. — Прозла-
вали скоты и злакъ на слѣжевъ человѣкимъ.
— Тамъ корабли преплаваютъ, змій сей, егоже
создалъ еси рѣгатисѧ емъ. — Нападаютъ всѣ
зѣбрї селныѧ.

Щ щ = шч

Щедръ и милостивъ Господь. — Помоцъ моя ѿ Господа. — Щедроты твои многи, Господи. — Оноши оутренююща. — Избавляющаго ѿ истреблѣи животъ твой, вѣнчающаго тѧ милостію и щедротами. — Побѣднико пѣсни поюще, вопіюще, взывающе и глаголюще. — И паки грядущаго со славою. — Чаяю воскресенїя мертвыхъ и жизни вѣдущаго вѣка. — Ео Іорданѣ крещающасѧ тебѣ Господи. — Священнаѧ лица почитовати.

Ѳ Ѹ = тх

На Ѳаварѣ преобразилсѧ еси. — И вѣнциемъ небеснымъ вѣнчался еси вѣчниш, Ѳеодорѣ. — Ѳома не бѣ съ ними. — Первое сѹшъ слово сотворихъ ѿ всѣхъ, ѿ Ѳеофилѣ. — Святитель Іоанасий. — Святый отецъ Ѳеодосій. — Мардо, Мардо, что печешисѧ и молвиши ѿ мнозѣ. — И прїиде Матдей — Іисусъ родисѧ во Бидлеемѣ. — Елісаведъ возрадовасѧ зѣло. — Прїиде Іисусъ во Биданію.

V ѿ = и, в, ј

Чита се као и: Луевъ гордыню низложилъ еси. — Чемъ Сумволъ вѣры. — На рѣкахъ Бавулонскихъ, тамо сѣдохомъ и плачахомъ. — И помаза его муромъ святымъ. — Поразившемъ Егупта съ первенци его. — Прилѣжаціи же добрѣ пресвятѣи свѣтлыя части да сподобляютсѧ. — Ек Мурѣхъ живый чвѣсткеннѣ єерарше. — Симеонъ муроносацъ. — Колсви принесоша єму дари: злато, ліванъ и смирнъ. — Келичаемъ тѧ отче Спурідонъ.

Чита се као в: Аугустъ начальствующъ на земли. — Похвалними вѣнцы оуважаемъ Петра и Паула. — Адамъ са Евою ѿ тли воззва.

— Сватаѧ мати Параскѣвъ моли Бога ѿ насъ. Чита се овако ј: Келичаемъ Марсеѧ великаго. — Уакінтъ есть имя. — Ивишасѧ с нимъ Марсей и Илѧ.

Ѣ є = кс

Алѣксандаръ, Алѣмъ и Алентій суть имена. — Праведникъ такѡ финишъ процвететъ. — Алѣїй человѣкъ Божій. — Поминай святаго Евдоїа.

Ψ ψ = пс

Хвалите Бога во ψалтири и г^вслехъ. — ψалтирь есть книга церковнаѧ. — Персти моѧ составили ψалтирь. — Глаголюще се въ ψалтирѣхъ.

гг = нг

Евангеліе. — Аггелъ Господній. — Аггелскій гласъ. — Архаггелъ Гавріилъ. — Евангелістъ Матдей. — Евангелскій софѣтъ. — Аггеліа есть имѧ.

гк = нк

Енгеллъ и протоенгеллъ суть свѧщеницы. — Пакратий.

АЗБУКА.

Штампана словенска мала и велика слова са именом.

А, а = аз.	Х, х = ук.
Б, б = буки.	Оу, оу = у.
В, в = вједи.	Ф, ф = ферт.
Г, г = глаголь.	Х, х = хјер.
Д, д = добро.	О, о = от.
Е, е = јест.	Ц, ц = ци.
Ж, ж = живјете.	Ч, ч = черв.
Ѕ, ѕ = зјело.	Ш, ш = ша.
З, з = земља.	Щ, ѩ = шча.
И, и = иже.	ќ = дебело јер.
Ј, ј = и.	ь = танко јер.
Ј, ј = ј.	ы = јери.
К, к = како.	ќ = јаћ.
Л, л = људи.	Ю, ю = ју.
М, м = мисљете.	Ѡ, ѡ = о.
Н, н = наш.	И, и = велико ја.
О, о = он.	А, а = мало ја.
П, п = покој.	Ѣ, Ѣ = кси.
Р, р = рци.	Ѱ, Ѩ = пси.
С, с = слово.	Ѳ, Ѱ = тита.
Т, т = твердо.	Ѷ, വ = ижица.

Псаломъ 1.

Блаженъ мѣжъ иже не идѣ на совѣтъ нечестивыхъ, и на путь грешныхъ не ста, и на сѣдалиши губителей не сѣде. Но въ законѣ Господни воля єгѡ, и въ законѣ єгѡ поучитса дѣнь и ноќь. И вѣдѣтъ тѣкш дрѣво на сажденное при исходищихъ вѣдѣ, єже плодъ свої да ст҃а во врѣмѧ своє, и листъ єгѡ не ѿпадетъ, и всѧ єлика ѡци творитъ, оспѣтъ. Не тѣкш нечестиви, не тѣкш: но тѣкш прахъ, єгоже возмѣтаєтъ вѣтъ въ лицѣ земли. Ёгѡ ради не воскреснѣтъ нечестиви на сѣдѣ, нижѣ грешницы въ совѣтъ праведныхъ. Иако вѣсть Господъ путь праведныхъ, и путь нечестивыхъ погибнетъ.

Псаламъ 1.

Благо човеку, који не иде на веће неваљалаца, и не ступа по путу грешника, и не седи у друштву неваљалих. Него му је омилео закон Господњи, и о закону његову мисли дан и ноћ. И биће као дрво насађено крај извора, које даје плод свој у време своје, и лист његов не опада: и све штогод ради, успеће. Не раде тако опаки, не, него су као прах, што га расипа ветар с лица земље. Зато се неће одржати неваљалци на суду, нити грешници на већу праведника. Јер зна Господ пут праведника, и пропашће пут неваљалих.

Псаломъ 3.

Господи, что съ оумножиша ст҃ужающіи ми; мнози востаютъ на мѧ: мнози глаголютъ дѹши мої: и есть спасенія ємъ къ Господу єгѡ. Ты же, Господи, застѣпникъ мой еси, слава моя и возносай главу мою. Гласомъ моимъ ко Господу воззвахъ, и огслыша мя ѿ горы святыя своеѧ. Изъ огнѣвъхъ и спахъ, востахъ, тѣкш Господъ застѣпнитъ мя. Не огбоюся ѿ тѣму людѣй. ѕкрестъ нападающихъ на мя. Воскресни Господи, спаси мя. Боже мой, тѣкш ты поразилъ еси въмѣ враждѣющыя ми всѣ, зѣви грешниковъ сокрѣшилъ еси. Господне есть спасеніе, и на людехъ твойхъ благословеніе твоѣ.

Псаламъ 3.

Господе, што се умножише они, који ме гоне? многи се дижу на мене: многи говоре души мојој: нема му спасења у Богу његову. А ти си, Господе, заштитникъ мој, слава моја, који подижеш главу моју. Гласомъ својимъ викну Господа, и онъ ме чу са горе свете своје. Заспахъ и спавахъ, устадохъ, јер ће Господ да ме заштити. Нећу се уплашити од мноштва људи, који унаоколо нападају на мене. Устани Господе, спаси ме, Боже мој, јер си ти ошину све, који ми пакосте узалуд, скршио си зубе грешника. Од Господа је спасење, и на људима твојимъ је благословеніе твојој.

Псаломъ 14.

Господи, ктò ѿвитаєтъ въ жилици твоемъ;
Или ктò вселитса во святю гробъ ткою; Ходай непороченъ, и дѣлая правдъ, глаголай истину въ сърдцѣ своемъ. Іже не ѿльстій языкомъ скоймъ, и не сотвори искреннемъ своемъ зла, и поношениѧ не пріатъ на ближнїѧ свою. Оұничиженъ єсть предъ нимъ лжака вицай, воязымъ же сѧ Господа славитъ: кленкайса искреннемъ своемъ и не ѿметаися. Сребра своею не даде въ лихъ и мзды на неповинныхъ не пріатъ, творлй сѧ, не подвигнется во вѣкъ.

Псаламъ 14.

Господе, ко ће становати у стану твоме? Или ко ће се уселити на свету гору твоју? Ко ходи без порока и чини правду, ко говори истину из срца свога. Ко не опада језиком својим и не чини пријатељу своме зла и увреде, а није омрзнуо ни ближње своје. Који је ништаран пред онима, који чине зло, а који се боји и Господа поштује, ко се куне пријатељу своме и не порекне. Сребра свога ко не даје на добит и мита на правога не прима, ко не чини овако, неће се поколебати до века.

Из 37. псалма.

Господи, да не ѡростю твою ѿбличиши мене ниже гневомъ твоимъ накажеши мене. І есть искрѣленіѧ въ плоти моей ѿ лица гнева твоего. И есть мири въ костехъ моихъ ѿ лица гревъ моихъ. Икоша беззаконіѧ моѧ превыдоша главу мою, како бремя тяжкое ѿглотиша на мнѣ, Господи, предъ тобою все желаніе моє, и воздыханіе моє ѿ тебе не оутайся. Сердце моє смутесѧ, ѿстави мѧ сила моѧ, и свѣтъ очи мои, и той и есть со мню. Древи мои и искренни моя прѣмъ мнѣ приближиша и сташа. Изв же како глухъ не слышахъ и како икошки не ѿверзали ѿстъ скойхъ. И куихъ како человѣкъ не слышай и не имай во оустѣхъ скойхъ ѿбличеніѧ. Икоша на тѧ Господи оупо-

Из 37. псалма.

Господе, да ме јарошку својом не накараши нити гневом својим да ме казниш. Нема исцељења у телу моме од гнева лица твога. Нема мира у костима мојима од грешна лица мого. Јер су безакоња моја прешла у главу моју и као бреме тешко притиснула ме. Господе, пред тобом све жеље моје и издисање моје не могу затајати. Срце моје сумутило се, оставила ме снага моја, а и светlostи очију моих нема више у мене. Другови моји и ближњи моји стадоше према мени, приближише се и сташе. И, ја, као да сам глух, па не чујем и као да сам нем, па не отварам уста својих. И бих као човек, који не чује и који нема у устима својима

вáхъ тý оúслышиши Гóсподи Бóже мóй. Икѡ вéззакónie моë áзъ возкéщъ и́ попекéсѧ ѿ грéсѣ моéмъ. Бразъ же мой живéтъ и́ оúкрéпи-ша сѧ паче менé и́ оúмножиша сѧ ненавíджаши мѧ безъ прáвды. Боздающи ми́ злѧ воз-блага, ѿ болгáхъ мѧ, занé гонáхъ благостыню. Не ѿстави менé Гóсподи Бóже мóй, не ѿстáпи ѿ менé. Конми въ помошь мою, Гóсподи спа-сéniја моегѡ.

погрдне речи. Јер сам се на тебе поуздавао, да ћеш ме ти услишати, Господе, Боже мој! Кад кривицу свою дознам, признаћу и стараћу се за грехе своје. Непријатељи моји жавеше и учврстише се, шта више, умножише се, који ми завиде без правде. Враћају ми зло за добро, прогањали су ме, јер сам пристао за добним. Не остави ме, Господе, Боже мој, не удаљи се од мене. Пази на помоћ моју, на спасење моје, Господе.

Фаломж 50.

Помíлвји мѧ, Бóже, по велицѣй мýлости твоїй и́ по множествѣ цедротъ твойхъ ѿчи-сти вéззакónie моë. Наипаче ѿмýй мѧ ѿ вéз-закónia моегѡ, и́ ѿ грéхá моегѡ ѿчисти мѧ.

Псалом 50.

Смилуј се на мене, Боже, по великој милости твојој и по мношту милосрђа твојих очисти ме од безакоња мојих. Нарочито опери ме од безакоња

Икѡ вéззакónie моë азъ знаю, и́ грéхъ мóй предо мною єсть вýнѣ. Тeвъ єдиномъ согре-шихъ, и́ лвкаое предъ тобою сотвориҳъ. Икѡ Да ѿправдиши сѧ во словесъхъ твойхъ, и́ побе-диши внегда сđити ти. Ёе во въ вéззакón-нихъ зачáтъ єсмъ, и́ во грéсѣхъ роди мѧ мати мол, ѕкропиши мѧ ѿссшомъ, и́ ѿчи-шишь сѧ, ѿмýши мѧ и́ паче сиќга оуѓелюса. Слвхъ моемъ дáси радость и́ весёліе, возврађа-ютса квости смиренныя. ѕврати лицè твоє ѿ грéхъ моихъ, и́ всѧ вéззакónia мол ѿчисти. ѕердце чисто созижди во мнїк Бóже, и́ дрхъ прáвж ѿбнови во оутробѣ моей. Не ѿверзи менé ѿ лица твоегѡ и́ дрха твоегѡ святагѡ не ѿими ѿ менé. Боздајдь ми́ радость спа-сéniја твоегѡ, и́ дрхомъ владбичнимъ оутверди

моих и од греха моих очисти ме. Јер безакоња моја ја знам и греси моји су предамном свагда. Теби јединоме зграших и зло пред тобом учиних. Нека се оправдају речи твоје и да победиш, кад будеш судио. Јер, где, у безакоњу се зачех и у греху роди ме мати моја. Јер ти истину љубиш, несаопћену и тајну премудрост твоју јавио си ми. Покропићеш ме исопом и очистићу се: умићеш ме и већма од снега белећу се. Слуху моме даћеш радост и весеље, обра-доваће се кости смирене. Окрени лице своје од греха моих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сазидај у мени, Боже, и дух прави обнови у утроби мојој. Не одбаци мене од лица својего и духа свога светога не одузми од мене. Дај ми радост

мл. Научь беззаконныя путь твоимъ, и нечестиви къ тебѣ обрататся. Избави мл щ кровей Боже, Боже, спасенія моегѡ, возвратися лзыкъ мой правдѣ твоей. Господи очисти мой шверзеша и очисти мол возвѣстятъ хвалу твою, Икѡ аще вы косхотѣли еси жертвы, да ли быхъ обещавши всесожженія не благоволиши. Жертва Богъ дыхъ сокрвшенъ, сердце сокрвшенно и смиренно Богъ не очищитъ. Оублажи Господи благоволеніемъ твоимъ Сиена, и да созиждатся стѣны Іерусалимскія. Тогда благоволиши жертвѣ правды, возношеніе и всесожгагающа, тогда возложатъ на алтарь твой тельцы.

спасења свога и духом владарским утврди ме. Начију неваљаце путевима твојима и нечастиви ће се теби окренути. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења муга, па ће се радовати језик мој твојој правди. Господе, уста моја отвори, и уста моја навешћиваће хвалу твоју. Јер када би ти захтевао жртве, дао бих ти; али жртве паљенице не волиш. Жртва је Богу дух скрушен, срца скрушеног и смиреног Бог неће презрети. Учини добротом својом добра Сиону, и да се сазидају зидови Јерусалимски. Тада ћеш милостиво примити жртву правде, приносе и жртве паљенице, тада ће метати на жртвеник твоје теоце.

Из 62. псалма.

Боже, Боже мій, къ тебѣ оутреннюю, козжада тебѣ душа мол, колъ множицю тебѣ плоть мол, въ земли пустѣ, и непроходнѣ и безводнѣ. Тако во сватѣмъ гакихъ тѣбѣ видѣти силу твою и славу твою. Икѡ ѿ тѣка и масти да исполнитса душа мол, и очистна ма радости косхвала та очисти мол. Тако благословлю та въ животѣ моемъ, ѿ имени твоему воздѣжъ рѣцѣ мой. Аще поминахъ та на постељи мої, на оутренниихъ почиахъ въ та. Икѡ быхъ еси помоћникъ мол, и въ кропѣ крила ткоју возврађаюса. Прильпѣ душа мол по тебѣ, мене же прѣлатъ десница твоја. Тин же ксѣ искаша душа моја, внидѣтъ въ преисподнїа земли. Царь же возвеселитса ѿ

Из 62. псалма.

Боже, Боже мој, теби раним, жедни душа моја за тобом, колико чезне тело моје за тобом, у земљи пустој, и непроходној, и безводној. Тако се у светињи јавих, да видим силу твоју и славу твоју. Да се брашном и машћу напуни душа моја, а уснама радости славиће те уста моја. Тако ћу те благословити у животу своме, у име твоје подизаћу руке своје. Кад год бих се сетио тебе у постељи својој, изјутра, размишљам о теби. Јер ти си био помоћник мој, и у заклону крила твојих радоваћу се. Прилепила се душа моја за тебе, а мене држи десница твоја. Они, који узалуд тражише душу моју, ући ће у подземље бес-

Бозѣк, похвѣлїтсѧ, всѣкъ кленѣйсѧ ймѧ: Іакѡ заградиша сѧ бѹстѧ глаголющиихъ неправеднаѧ. На бѹтренниихъ почачахъ вѣ тѣ јакѡ былъ єсі помоћникъ м旤й, и вѣ крѹкъ крила твоєю возврађаюсѧ.

крајно. Цар ће се веселити у Господу, биће похваљен сваки, који се куне њим, јер се затворише уста онима који говоре неправду. На јутрењи поучих се у тебе, јер си ми био помоћник мој, и на крову крила твојих обрадоваћу се.

Из 87. псалма.

Господи Боже спасенїј моегѡ во днї возвађахъ и вѣ ноци предъ токѹю. Да внидѣтъ предъ тѣ молитва мој, приклони оѓухо твој кѣ моленију моемѹ. На мнѣ ѡутвердиша ѡрость твој и всѧ вѣлни твој навѣлъ єсі на мѧ. Јакѡ исполнисѧ зѡлъ двша мој, и животъ мой ћда приближисѧ. Очи моји изнемогостѣкъ ѿ ништи: возвађахъ кѣ тебѣ, Господи, вѣсъ дѣнь

Из 87. псалма.

Господи Боже спасења мoga, у дану сам те позвао, и у ноћи сам пред тобом. Нека изиђе пред тебе молитва моја, приклони ухо твоје мольењу моме. На мене си утврдио гнев твој, и све вали своје уперио си на мене. Испунила се зала душа моја, и живот се мој приближио паклу. Очи моје изнемогоше од сиромаштва, позивао сам те, Господе, читав дан

воздѣкъ кѣ тебѣ рѣцѣ мој. Ёда мёртвыми твориши чудеса, или врати воскресатъ и исповѣдатъ тебѣ. Ёда повѣстъ ктѹ во гробѣ милость твоју, и истину твоју вѣ погибели. Ёда познана бѣдствија ко тмѣ чудеса ткој, и правда твоја вѣ земли забвенија. Ја ћа кѣ тебѣ, Господи, возвађахъ и бѹтрю молитва моја предваритъ тѣ. Ескю, Господи, ђржави двша моја, ђвраџаши лицѣ ткој ѿ мене. Ници єсімъ ћа, и вѣ традѣхъ ѿ юности моја вонесж же сѧ смирихса и изнемогохъ. Оудалиж єсімъ ѿ мене друга и искреннаја, и знаемыхъ моихъ ѿ страсти.

подизао сам тебе руке своје. Еда ли ћеш над мртвима вршити чудеса, или ће врачи (лечници) подизати из мртвих и славити тебе? Еда ли ће приповедати ко у гробу милост твоју, и истину твоју у пропасти? Еда ли ће познана бити у тами чудеса твоја, и правда твоја у земљи заборављеној? И ја те, Господе позвах, и јутром дошла је пред тебе молитва моја. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице твоје од мене? Сиромашан сам ја, и радом од младости своје подигавши се смирих се и изнемогох. Удаљио си од мене друга и пријатеља, и познанике моје од мука.

Чаломъ 92.

Господь воцарися въ лѣпотѣ ѿблечесѧ,
ѡблечесѧ Господь въ сиꙗ и препоѣсѧ, и во
ѹтверди вселенію, іаже не подвижитса. Го-
твѣ престолъ твой ѿтолѣ, ѿ вѣка ты єси.
Боздигоша рѣки Господи, возвигоша рѣки
глѣасы своѧ. Бозмѣтъ вѣки сотрѣніа своѧ, ѿ
гласу въдѣ многихъ, дѣвны высшты мор-
скія: дѣвенъ въ высокихъ Господь. Свидѣніе
твоѧ ѿвѣриша сѧ сѣла, дѣмъ твоемъ подо-
баетъ скатына Господи въ долготѣ дній.

Псаламъ 92.

Господ зацарио се, у лепоту обукао се, обукао
се Господ у силу и опасао се, зато утврди васе-
љену, која се неће померити. Стоји престо твој од
искона, од века ти си. Подижу руке, Господе, по-
дижу руке бучање своје. Подижу реке вали своје од
хујања воде многе, силнији је од вала морских, сил-
нији је на висини Господ. Сведочанства твоја тврда
су врло, дому твоме припада светлост, Господе, на
дugo време.

Чаломъ 102.

Благослови дѣше моѧ Господа, и вѣн-
треннаѧ моѧ йма сватое єгѡ. Благослови
дѣше моѧ Господа, и не забывай вѣхъ воз-
далии єгѡ. Счицающаго вѣлѣ беззаконїа
твоѧ, исцѣлѧющаго вѣлѣ недѣги твоѧ. Изба-
влѧющаго ѿ истлѣнїа животъ твой, вѣнчая-
щаго тѧ милостію и щедротами. Исполнѧ-
ющаго во благихъ желаніе твоє: ѿновитса
їакѡ ѿрла юность твоѧ. Творѧй милостиши
Господь, и сдѣлъ вѣли ѿвидимымъ. Сказа-
пвши своѧ Моисееви, сыновомъ Ісаиевымъ
хотѣніе своѧ. Щедръ и милостивъ Господь,
долготерпѣливъ и многомилостивъ. Не до конца
прогнѣваєтса, ниже во вѣкѣ враждуетъ.

Псаламъ 102.

Благосиљај (слави), душо моја, Господа и сва
унутрашњост моја нека слави свето име његово.
Благосиљај, душо моја, Господа и не заборављај свих
дарова његових. Онога, који чисти сва безакоња твоја
и који исцељује све болести твоје. Који избавља од
пропадљивости живот твој, који тѣ венчава милошћу
и добротом. Који испуњава жељу твоју за добрым:
обновиће се као у орла младост твоја. Господ је,
који чини милостију и даје правицу свима увре-
ђенима. Показао је своје путеве Мојсију, синовима
Израиљевим своју вољу. Издашан и милостив Го-
спод дуготрпљив и многомилостив. Неће се до краја
срдити нити до века непријатељевати. Није нам

Не по беззаконему нашымъ сотворилъ єсть на́мъ, ниже по грѣхомъ нашымъ возда́лъ єсть на́мъ. Икѡ по высотѣ небеснѣй ѿ земли, оутвердилъ єсть Господь, милость свою на волищахъ єгѡ. Еликошъ востоцы ѿ запада, оудалилъ єсть ѿ на́съ беззаконія наша. Икоже щедрите отеци сыни, оущедри Господь волищахъ єгѡ. Икѡ той позна созданіе наше, помнівъ, како прерѣстъ єсмы. Человѣкъ, како трава дніе єгѡ, како цветѣтъ сельный, тако ѿцветѣтъ. Икѡ дѣхъ пройде въ нѣмъ, и не вѣдетъ, и не познаетъ ктому мѣста своеї. Милость же Господня ѿ вѣка и до вѣка на волищахъ єгѡ. И правда єгѡ, на сынѣхъ сыновъ, хранящихъ завѣтъ єгѡ, и помиающихъ заповѣди єгѡ творити ѿ Господь на невеси обуготовка престолъ своій, и царство

учинио по преступима нашима, нити по грешима нашима вратио нам. Јер као небо што је високо од земље, утврдио је Господ милост своју на онима, који га се боје. Колико исток далеко од запада, удаљио је од нас безакоња наша. Као што сажаљева отац сина, тако сажаљева Господ оне, који га се боје. Јер он је позвао састав наш, сетио се, да смо прах. Човек је као трава и дани његови као цвет пољски, тако ће прецветати. Како ветар пређе преко њега, нестане га, и не познаје се више место његово. Милост је Господња на онима, који га се боје. И правда је његова на синовима синова оних, који чувају завет његов, и који се сећају да запо-

ѓѡ всѣми ѿвладаєтъ. Благословите Господа вси ангели єгѡ, сильнїи крѣпостю творачи слобо єгѡ, ослышати гласъ словесъ єгѡ. Благословите Господа вѣл сильы єгѡ, слави єгѡ, творачи вѣлю єгѡ. Благословите Господа вѣл дѣла єгѡ, на всакомъ мѣстѣ владычества єгѡ: благослови душѣ мої Господа.

Псаломъ 103.

Пріидите, поклонимся цареви нашему Богу. Пріидите, поклонимся и припадемъ Христу цареви нашему Богу. Пріидите, поклонимся и припадемъ самому Христу, цареви и Богу нашему. Благослови душѣ мої Господа, Господи

веди његове творе. Господ је на небесима спремио престо свој и царство његово над свима влада. Благословите Господа сви анђели његови, великим снагом, коју чини реч његова, да послушате глас речи његових. Благословите Господа, све силе његове, слуге његове, који извршујете вољу његову. Благосиљајте Господа, сва његова дела, на сваком месту његове владавине, благосиљај душо моја Господа.

Псаламъ 103.

Ходите да се поклонимо цару нашему Богу. Ходите, да се поклонимо и да припаднемо Христу цару нашему Богу. Ходите, да се поклонимо и да припаднемо самоме Христу цару и Богу нашем. Благослови, душо моја, Господа, Господе Боже мој, увели-

Бóже мóй, возвелíчилсѧ ёси сълѡ, во йсповѣданіе и въ велѣкотвѣ ѿблеклсѧ ёси. Съдѣлѧлъ свѣтломъ тѣко рýзою, простиралъ небо тѣко кóжъ. Покрывалъ водами превыспреннія скомъ, полагалъ облаки на восхожденіе свое: ходалъ на крилѣ вѣтренню. Творалъ аггелы скомъ дѣхъ и слвгъ скомъ пламенъ огненный. Основавалъ землю на твѣрди єлъ, не прѣклонитъ въ вѣкъ вѣка. Бездна тѣко рýза ѿдѣлніе єлъ, на горахъ стањатъ вѣди. Съ запрестеніемъ твоегѡ побѣгнѣти, ѿ гласа грома твоегѡ ѿвоглѧтъ. Ко сходатъ гѣры, и иисходатъ пола въ място, єже ѿноваљ ёси ймъ. Прѣдѣлъ положилъ ёси єгѡже не прѣидѣти, ниже ѿбрата покрыти землю. Посылалъ источники въ дѣврехъ, посредѣ горъ пройдѣти вѣды.

Чао си се врло у слави, и обукао си се у велику лепоту. Оденуо си се светлошћу као одећомъ, разапињеш небо као кожу. Покриваш водама висине своје, постављаш облаке за улазак свој, ходиш на крилима ветра. Твориш ветрове анђелима и слугама својим пламен огњени. Основао си земљу на тврdom темељу њеномъ, да се не поремети за века. Безном је одевена као хаљиномъ, по горама стоје воде. Од претње своје побећи ће, од гласа грома твога уплашиће се. Издижу се горе, и силазе се поља на место, које си им одредио. Положио си им границу, које неће прећи, нити ће се вратити, да покрију земљу. Изводиш изворе по долинама, посред гора извиру воде. Напајају све зверове польске, гаси дивљи ма-

Напаљутъ вѣлъкѣри сѣльнија, ждѣтъ бнагри въ жаждѣ ској. На тѣхъ птици небесныј привитајутъ: ѿ среды каменіја дадатъ глаšъ. Напаљай гѣры ѿ прекыспреннихъ своихъ: ѿ плодѣ дѣлѣ твойхъ насытитса земљ. Прозвѣвају травѣ скотомъ, и слакъ на службѣ человѣкимъ ѯзвести хлѣбъ ѿ земли.

*

И виндо веселитъ сѣрдце чловѣка ѡѓмастити лицѣ єленија: и хлѣбъ сердце чловѣка ѡѓкрѣпїтъ. Насытатса древа польска, кедри ливанскіи, и хже ёси насадилъ. Тамо птици возгнѣздајутъ, єршдіево жилище предводитељствуетъ їми. Гѣры высокіја єленија, камень привѣжиши залцемъ. Створија есть лѣнѣ во времена: солнце позна западъ ској. Положија

гарац жећ своју. На њима се настањују птице небесне и посред камења певају песму своју. Напајаш горе с висина својихъ, од плодова дела твојих насићава се земља. Дајеш, да расте трава животињама (скотовима) и зелен за потребу људску, и да се изведе хлеб из земље.

*

И вино весели срдце човечије, светли се лице од уља, и хлеб снажи срдце у човека. Наситије се дрвета польска, кедри ливански, што си их засадио. Тамо се птице гнезде, а родин стан им предњачи. Горе високе су уточиште јеленима, литица је прибежиште зечевима. Створио си месец, да показује времена, а сунце познаде запад свој. Положио си таму и по-

ёсі тъмъ, бысть нощь, въ нейже пройдуть вси свѣрїе дѣврѣнїи Скѣмни рѣкакюшіи восхитити, и взыскати ѿ Бога пыщъ севѣ. Козілъ солнце и сопрашасѧ, и въ ложахъ свойхъ лѣгутъ. Изыдеть человѣкъ на дѣло свое, и на дѣланіе свое до вечера. Икѡ возвѣлишиасѧ дѣла твоѧ Господи: сѧ премудростю сотворилъ ёсі, исполнисѧ землѧ ткари твоѧ.

*

Сї море великое и пространное, тамш гади, идеже нѣсть числа, животнаѧ малаѧ съ великими. Тамш корабли преплывають, смїй сей, егоже создаլъ ёсі, рѣгатисѧ ємъ. Еслѧ къ тебѣ чаютъ, дати пыщъ ймъ во благо времѧ. Да кшъ тебѣ ймъ, совербѣтъ. Сѣверашъ тебѣ рѣкъ, всѣческама исполнятся

стаде ноћ, по којој излазе сви зверови шумски. Лавићи ричу за пленом и траже од Бога храну себи. Грану сунце, а они се сакупише и леже у ложама својим. Изиђе човек на свој посао и на рад свој до вечера. Како су величанствена дела твоја, Господе, створио си све премудро: испунила се земља творевина твојих.

*

Гле мора великога и пространога, тамо су гмиавци којима нема броја: животиње мале и велике. Тамо лађе плове, тамо је змај, кога си створио, да се игра у њему. Све чека на тебе да им даш храну у право време. Кад им дајеш, искупе се, отвориш ли руке, све ће се испунити добра. А кад

благости. Сѣверашъ же тебѣ лицѧ, возможтѣтсѧ: Ѡимеши дѣхъ ихъ, и исчезнѣтъ и въ перстъ свою возвратѣтсѧ. Послѣши дѣха твоего, и созиждѣтсѧ, и фановиши лицѧ земли. Бѣди слава Господна во вѣки, возвеселитсѧ Господь ѿ дѣлѣхъ свойхъ. Призирай на землю, и творай ѿ трустисѧ: прикасайсѧ горамъ, и дымлѣтсѧ.

*

Коспою Господѣн въ животѣ моемъ, пою Богѹ моемъ, дондеже єсмы. Да огладитсѧ ємъ вѣсѣда моѧ, азъ же возвеселюсѧ ѿ Господѣ. Да исчезнѣтъ грѣшницы ѿ земли, и визакѣнницы, такоже не быти ѹмъ: благослови дѣшь моѧ Господа. Солнце позна западъ ской, положилъ ёсі тъмъ, и бысть нощь. Икѡ возвѣлишиасѧ дѣла твоѧ Господи, сѧ премудростю сотворилъ ёсі.

ти окренеш лице, смету се, одузмеш ли им дух, ишчезнуће и у прах свој враћају се. Пошљеш ли духа свога, оживљују и обнављаш лице земље. Нека буде слава Господња увек, веселиће се Господ у делима својим. Ако погледаш на земљу, чиниш да се тресе, а кад се приближиш горама, оне се пуше (диме).

*

Певаћу Господу за живота свога, појаћу Богу своме, до год ме траје. Нека му мила буде беседа моја, а ја ћу се радовати у Господу. Нека нестану грешници са земље и безаконици и нека их тако не буде: благослови (слави, хвали), душо моја, Господа. Сунце познаде запад свој, поставио си таму, и постаде ноћ. Како су величанствена дела твоја, Господе, све си створио премудро.

*

Чаломъ 112.

Хвалите ѿтроцы Господа, хвалите йма Господне. Быди йма Господне благословено ѿ нынѣ и до вѣка. О востокъ солнца до западъ хвалъно йма Господне. Высокъ надъ всѣми языки Господь: надъ небеси слава ёгѡ. Кто іакѡ Господь: Богъ нашъ, на высокихъ живый. И на смиренныя призиралъ на небеси и на землѣ. Боздвизалъ ѿ землѣ ныща, и ѿ гнища возвышалъ очибога. Посадити ёго съ князи, съ князима людѣй своихъ. Еселъ неплодовъ въ дому, матерь ѿ чадѣхъ веселющюся.

Псаламъ 112.

Хвалите слуге Господа, хвалите име Господње. Нека буде име Господње благословено од сад, па до века. Од истока сунца па до запада, нека се хвали име Господње. Узвишен је над свима народима Господ: изнад небеса је слава његова. Ко је као Господ Бог наш, који живи на висини. И који се брине за понизне да види што је. Који из праха диге ништавог и из кала (блата) узвишује убогога. Да га посади са кнезевима, с кнезевима свога народа. Који насељава нероткињу у дому, који се весели као мајка ради деце.

Чаломъ 136.

На рѣкѣхъ Еавулѣнскихъ, тамо сѣдохомъ и плакахомъ, кнегда помланѣти намъ Сіона. На вѣрвихъ посредѣ ёгѡ ѿвѣсихомъ брганы наша. Іакѡ тамиш вопросиша ны плачши наск ѿ словесехъ пѣснѣй, и вѣдши наск ѿ пѣнїи: воспойте намъ ѿ пѣснѣ сіонскихъ. Какѡ воспоемъ пѣснь Господню на землѣ чуждѣй; Јаше забѣдѣ тебѣ Іерусалимѣ, забѣнна быди десница моја. Прильпни љзыкъ мой гортали моемъ, аще не помланъ тебе, аще не предложѣ Іерусалимъ іакѡ въ начальѣ веселїа моегѡ. Помани Господи сыны Едомскїа въ дѣнь Іерусалимъ глаголющыя: истошайте, истошайте до ѡнованїи ёгѡ. Дци Еавулѣна, ѿкалина, блаженъ єже возвдастъ тебѣ возвадлїе твоє, єже создала єси намъ.

Псаламъ 136.

На водама Вавилонским, тамо сејасмо и плачасмо, кад год смо се сетили Сијона. О врбе сред њега вешасмо харфе своје. Јер онде нас упитаše они, који су нас заробили, за речи песама, и који су нас одвели за попевку: „Запевајте нам коју од песама Сијонских“. Како ћемо певати песму Господњу на земљи туђој? Ако заборавим тебе, Јерусалимѣ, нека ме заборави десница моја. Нека прионе језик мој за уста моја, ако не успамтим тебе, ако не уздржим Јерусалима сврх весеља својега. Напомени, Господе, синовима Едомовим дан јерусалимски кад говорише: раскопајте (га), раскопајте (га) до темеља његових. Кћери Вавилонска, крвницо, благо ономе, ко плати теби за дело твоје, које си учинила нама.

Из 142. псалма.

Господи, услыши молитву мою, виновни моление моё во истине твоей, услыши мѧ въ правде твоей: и не винди въ съдѣ съ рабомъ твоимъ, бако не оправдитсѧ предъ тобою всѧкъ живый. Иако погна врагъ душу мою, смирилъ єсть въ землю животъ мой.

Поманхъ дній дреўнїй почихса во всѣхъ дѣлехъ твойхъ, въ творенїихъ рѣкъ твоему почиахса. Скорь ослыши мѧ Господи, исчезѣ душъ мой: не отврати лица твоего ѿ мене и огнодоблюса низходящими въ ровъ.

Слышишъ сотвори мнѣ застрадальность твою, бако на тѧ огновахъ. Скажи мнѣ Господи пять, вонъже пойду: бако въ тебѣ взѧхъ душу мою. Измѣ мѧ ѿ врагъ моихъ.

Из псалма 142.

Саслушай молитву мою, Господе, прими моление моё по истине своё, чуј ме по правде својој. И не иди на суд с робом својим, јер се неће оправдати пред тобом сваки, који живи. Јер гони непријатељ душу моју, смирио се у земљи живот мој. Сетих се дана старих, поучио сам се по свим делима твојима, размишљах о делима творењима руку твојих. Брзо ме чуј, Господе, ишчезе дух мој, не одвраћај лица свога од мене, иначе бићу онај, који силази у гроб. Учини, да ми се јави рано милост твоја, јер уздам се у тебе. Покажи ми, Господе, пут, којим ћу да пођем, јер теби подижем душу своју. Избави ме

Господи, въ тебѣ прибегохъ. Навчи мѧ творити волю твою, бако ты єси Богъ мой. Духъ твой благий наставитъ мѧ на землю праву. Имене твоего ради Господи живиши мѧ: правдою твою изведеши ѿ печали душу мою.

Псаломъ 145.

Хвали душа моя Господа. Босхвали Господа въ животѣ моемъ, пою Богъ моемъ дондеже єсмъ. Не надѣйтесь на кнѧзы, на сыны человѣческия, въ нихъже не єсть спасенія. Изредка душа єгѡ, и козвратитсѧ въ землю свою: въ той день погибнутъ всѧ помышленія єгѡ. Блаженъ ємъ же Богъ Јаковъ помощникъ єгѡ, огнованіе єгѡ на Господа Бога

од непријатеља моих, Господе, јер теби прибегох. Научи ме чинити (творити) волю твоју, јер си ты Богъ мој, дух твој добри нека ме води на земљу праву. Имена свога ради, Господе, одржи ме у животу, правдом твојом извешћеш из невоље душу моју.

Псаламъ 145.

Хвали, душо моја, Господа. Хвали ћу Господа у животу своме, појаћу Богу своме догоде мѧ траје. Не уздајте се на кнезове, на синове човечанске, у којих нема спасења. Изићи ће дух његов, и вратиће се у земљу своју; тај дан погинуће свака мисао његова. Срећан је онај, коме је Богъ Јаковљев помоћник његов, и уздање његово у Господа Бога. Који је

своегдѣ. Отвѣршаго небо и землю, море, и всѧ, таже въ нихъ: Хранѧщаго истину въ вѣкъ. Творѧщаго сѧ ѿбыдимыи: дающаго пі҃щъ ѿлучишии: Господь рѣшити ѿкованныя. Господь омѣдрѣстъ слѣпци: Господь возвѣдитъ низверженныя: Господь любитъ праведники. Господь хранитъ пришельцы, сира и вдовъ пріиметъ, и пять грѣшныхъ погубитъ. Благодаритса Господь во вѣкъ, Богъ твой Сіонъ въ родѣ и родѣ.

створио небо и земльу, море, и све што је на њима и у њима; који чува истину увек. Који суди уврећенима, који даје храну гладнима. Господ ће ослободити оковане. Господ ће умудрити слепце. Господ ће водити оборене. Господ ће миловати (љубити) праведнике. Господ чува дошљаке, заклања сирочад и удовице, и поништава путеве грешника. Зацариће се Господ заувек, Бог твој, Сионе, у родове родова.

АПОСТОЛИ.

—
—

Први дан Божића.

Егда прїиде кончина лѣта, посла Богъ Щына своего единороднаго, раждаемаго ѿ жињи, вываема подъ закономъ, да подзаконныѧ искѹпитеља, да въновленіе воспріимемъ. Да тако есте сынове, посла Богъ Духа Щына своего въ сердца ваша волиюща: Јаква Отче! Тѣмже оуже нѣки рабъ но сынъ: аще ли же сынъ и наследникъ Божій Іисусъ Христомъ.

Други дан Божића.

Брати, сватай и ѿсвѧщаєши, ѿ единаго вси: јаже ради вины не стыдитеся братију наречати љихъ, глагола: Козѣцъ имѧ твоє брати мої, посрѣдѣ церкве коспою тѧ. И паки: азъ вѣдѣ надѣлася на љ. И паки: се азъ и дѣти, таже ми даје есть Богъ. Понеже оубѣдѣ дѣти пришвишасѧ плоти и крови, и той прїискреннѣ привѣшился тѣмже, да смртю оупразднитъ имѣщаго державѣ смрти, сирѣчъ діавола. Й избавитъ си љи ѕлици страхомъ смрти чрезъ все житїе повинни вѣша работѣ. Не ѿ аггелѣ оубѣдѣ когда прїемлетъ, но ѿ

стъмене Явраамова прѣимлетъ: ѿнюдъже долженъ вѣ по всемъ подобитисѧ брати, да милостикъ вѣдетъ и вѣренъ первосвященникъ (въ тѣхъ) таже къ Богу, во еже ѿчистити грѣхи людскія. Ехъ немже бо пострада, самъ исквѣшенъ бывъ, можетъ и исквѣщаемымъ помоши.

На Богоявлење.

Чадо Тите, гависѧ благодать Божіѧ спасительнаѧ всѣмъ человѣкѡмъ, наказывающи насъ, да ѿвергшесѧ нечестіѧ и мірскихъ похотей, цѣломъдренію и праведнію и благочестію поживемъ въ нынѣшииѣмъ вѣцѣ, ждѹщє благеннаго оупованія и гавленія славы великиаго Бога и Спаса нашего Іисуса Христы, иже долъ есть себѣ за ны, да избавитъ ны ѿ всакаго беззаконію и ѿчиститъ себѣ люди избранны, ревнители душеврымъ дѣлѡмъ. Егда же благодать и человѣколюбіе гависѧ Спаса нашего Бога: не ѿ дѣла праведныхъ иже сотвориҳомъ мы, но по своей єгѡ милости спасе насъ ваню пакыбытїа и шновленіемъ Духа святаго, єгоже излїа на насъ Оビльнѣ Іисусъ Христомъ Спасителемъ нашимъ. Да ѿправдившесѧ благодатию єгѡ наследници вѣдемъ по оупованію жизни вѣчныи.

На светог Саву.

Брати, таковъ намъ подобаше архіерей преподобенъ, незловивъ, бескѣрненъ, ѿлученъ

ѿ грѣшникъ, и вышше небесъ бывъ: иже не иматъ по всѣмъ дній нѣжди, такоже, первосвященницы, прежде въ своихъ грѣсѣхъ жертвы приносити, потомъ же въ людскихъ, сїе во сотвори единною, себѣ принесъ. Законъ бо человѣки поставляетъ первосвященники, имѣшиа немощь: слово же клатвенное, еже по законѣ Іына во вѣки совершенна. Глава же въ глаголемыхъ, такова имамы первосвященника, иже сѣде ѿдеснѹ престола величествїа на небесѣхъ: Святому слѹжитель, и скинї истиннѣй, юже кодрѹзи Господь, а не человѣкъ.

На Цвети.

Брати, радѹйтесь всегда въ Господѣ, и паки рекъ: радѹйтесь. Кротость ваша разумна да вѣдетъ всѣмъ человѣкѡмъ: Господь близъ. Ни въ чемже пытаетесь, но въ всемъ молитвою и моленіемъ со благодареніемъ прощеніемъ ваша да сказуются къ Богу: и миръ вожий преображеній всакъ оумъ да соблюдетъ сердца ваши и разумѣнія ваша въ Христѣ Іисусѣ. Проче же брати мои, єлика суть истинна, єлика честна, єлика праведна, єлика пречиста, єлика прелюбезна, єлика доброхвална аще какъ добродѣтель, и аще какъ похвала, сїа помышлайте. Имже и наѹчистесь, и прїасте и слышасте, и видѣсте во мнѣ: сїа творите, и Богъ мира вѣдетъ съ вами.

На Ускро.

Первое оубш слово сотвориихъ въсѣхъ, въ
Ѳеофіле, таже начатъ Іисусъ творити же и
очити, даже до днѣ вонъже заповѣдавъ
апостоломъ Духомъ святымъ, ихже избра,
вознесеся. Предъ ними же и постави сеѧ
жика по страданіи своемъ, во мнозѣхъ истин-
ныхъ знаменіихъ, денми четыредесѧтми гавла-
лѧсѧ имъ и глаголѧ, таже въ царствіи божіи.
Съ ними же и гадый, повелѣ имъ въ Іерусалима
не вѣчатисѧ, но ждати вѣкѣтованія
отча, еже слышаще въ мѣнѣ: такѡ Іоаннъ
оубо крестилъ есть водою, вы же имате
креститисѧ Духомъ святымъ, не по мнозѣхъ
сихъ днехъ. Оны же оубш сошедшесѧ вопро-
шахъ его глаголюще: Господи аще въ лѣто
сіе оустрояши царствіе Ізраїлево: Рече же къ
нимъ: нѣсть ваше разумѣти времена и лѣта,
таже Отецъ положи во своей власти. Но
пріимете силы нашедшѣ святымъ Духу на
вы, и вѣдете ми свидѣтели во Іерусалимѣ
же и во всей Іудеи и Самаріи и даже до по-
слѣднихъ земли.

На Спасов дан.

(Чита сѧ како и на Ускро, али још и ово).

И сѧ рекъ зрачымъ имъ, взатса: и
облакъ подлатъ его въ очио ихъ. И такѡ

взирающе въхъ на небо, идѣщіи ємъ, и сѧ
можа два стаста предъ ними во одѣжди
вѣлѣ таже и рекоста: мѣжїе Галілейстїи, что
єтонте зраще на небо; сей Іисусъ, вознесисѧ
въ васъ на небо, такождѣ пріидетъ, иже
образомъ видѣсте его идѣща на небо. Тогда
возвратишиасѧ во Іерусалимъ въ горы нарица-
емыя Елеѳинъ, таже есть близъ Іерусалима
свѣшты имѣщиа путь.

Први дан Духова.

Бо дни они, єгда скончавшиасѧ днѣ пять-
десѧтницы, вѣша вси апостоли единодѹши
вѣкѹпѣ: и бысть визанѣ въ небесе шьмъ такѡ
носимъ дыханію вѣрнѣ и исполни весь домъ
идѣже въхъ сѣдаще. И такишиасѧ имъ раз-
дѣлени языцы такѡ огнени, сѣде же на
единомъ коемъждо ихъ. И исполнишиасѧ вси
Духа свята и начаша глаголати иными языки,
такоже Духъ дающе имъ провѣщавати. Бахъ
же во Іерусалимѣ живущїи Іудеи мѣжїе благо-
вѣйнїи въсегда языка иже подъ небесемъ.
Бывшъ же гласъ семъ, снидесѧ нѣродъ, и сма-
тресѧ, такѡ слышаҳъ единъ кийждо ихъ своимъ
языкомъ глаголющиихъ ихъ. Дивлѧхъса же
вси и чудаҳъса глаголюще дрѹгъ ко дрѹгъ:
не се ли вси сиѣ суть глаголющїи Галілеане:
а какѡ мы слышимъ кийждо свой языкъ
нашъ, въ немже родиҳомсѧ, Партане и Мід-

жне и Еламітє и живвщїи въ Месопотамії,
къ Іаден же и Кападокії, въ Понтѣ и во
Ясії, во Фругії же и Самофрулії, во Єгиптѣ
и странахъ Лікії, іаже при Куринї и при-
ходящїи Римлане. Іадес же и пришельцы Крит-
жне, и Яравлане слышими глаголюющиихъ йхъ
нашими азьки величія Божіѧ.

Други дан Духова.

Братіе, іако чада свѣтла ходите плодъ
во дѣховный есть во всякой благости и
правдѣ и истинѣ: искѣшающе, что есть bla-
говгодно Богови. И не пришвщайтесь къ дѣ-
ламъ неплоднымъ тмы, паче же и швличайте.
Бываєма же отай ѿ нихъ срамно есть и
глаголати. Есаже швличаєма ѿ свѣтла гав-
лютса: все же гавляемое свѣтло есть. Сего
ради глаголетъ: востани спай и воскресни ѿ
мертвыихъ и ѿсвѣтихъ тѧ Христосъ. Блюдите
ѹбѡ како опасно ходите: не такоже немѣди,
но такоже премѣди искѣпвюще времѧ тако днѣ
лѣкави сѧ. Сего ради не вывайте несми-
слени, но разумѣюще, что есть воля Божія.
И не оупивайтесь вѣномъ, въ немже есть блудъ:
но паче изполняйтесь дѣхомъ, глаголюще се-
вѣко фалмѣхъ и пѣнніихъ и пѣснѣхъ дѣхов-
ныхъ, воспѣвающе и поюще въ сердцахъ вѣ-
шихъ Господеви.

Бројеви у црквено-словенским књигама

ИЗ КАТИХИЗИСА.

Молитва Господња.

Отче нашъ, иже еси на небесъхъ: да святитса имѧ твоє: да прїидетъ царствіе Твоє, да єдетъ воля Твоја такѡ на небеси и на земли: хлѣбъ нашъ наасвѣтнѣй даждь намъ днесь: и ѿстави намъ долги наша, такоже и мы ѿставляемъ должникамъ нашымъ: и не введи насъ во искушење, но избави насъ ѿ лукаваго.

Молитва пресветој Богородици.

Богородице Дѣво, радвисѧ, благодатнаѧ
Мариѧ, Господъ съ токою: благословена ты въ
женахъ и благословенъ плодъ чрева твоегѡ,
такѡ Спаса родила еси дѹшъ нашихъ.

Јутарња молитва.

О одра и сна воздвиглиѧ ма єси Господи: оумъ мой просвѣти и сердце и очисти мои ѿврзи, во єже пѣти тѧ, склатаѧ Троице: сватъ, сватъ, сватъ еси Боже, Богородицею помилуй насъ.

ИЗ КАТИХИЗИСА.

Молитва Господња.

Оче наш, који си на небесима: нека се слави име Твоје; нека дође царство Твоје; нека буде воля Твоја како на небу тако и на земљи; хлеб наш по потребни дај нам данас; и опрости нам дугове наше, као што и ми оправштамо дужницима нашима; и не уводи нас у искушење, но избави нас од лукавога.

Молитва пресветој Богородици.

Богородице Дјево, радуј се, Благодатна Маријо, Господ је с тобом; благословена си ти међу женама и благословен је плод утробе твоје, јер си родила Спаситеља душа наших.

Јутарња молитва.

Са постелье и од сна подигао си ме, Господе; просветли мој ум и срце и отвори усне моје, да Ти појем, света Троице: свет, свет, свет јеси, Боже, смируј се на нас молитвама Богородичним.

Молитва пре сваког јела.

Господи Јисусе Христе Боже наш ћ благослови нам јастане и питанје се молитвами пре чистым Твојим Матере и свих светих Твоих.

Молитва после сваког јела.

Благодарим ја Христе Боже наш, јако насытили син нас земних Твоих блага: не лиши нас и небеснага Твоега царства.

Молитва пре спавања.

Господи Боже наш је сопрѣших ја дни сема словом ја, дјелом ја и помишенјем јако блага и човеколюбца прости ми, мирен сон и безматежен дарвји ми, агела Твоего хранитеља посли, покривајућа и сопљајућа мѧ ја свакага зла, јако Ты син хранитељ душам ја и тѣлесем наших, и Тебе слава возсылам ја: Отцу и Сину и Светома Духом, нынѣ и присиша и во сваком вѣким, амин.

Молитва анђелу чувару.

Аггеле Божији хранитељу мой светом, животу моју сопљуди во страст Христа Бога, оуму моју оутверди во истином пјети, и къ любви горићи оужви душу моју, да тобоју направљам ја полочи ја Христа Бога велику милост.

Молитва пре сваког јела.

Господе Исусе Христе Боже наш, благослови нам ово јело и пиће молитвама пречисте Твоје Матере и светих Твојих.

Молитва после свакога јела.

Благодаримо ти, Христе Боже наш, што си нас насытио земаљским Твојим благом; не ускрати нам ни небеског Твога царства.

Молитва пре спавања.

Господе Боже наш, што сам данас згрешио (згрешила) речју, делом и мишљу, опрости ми као благ и човеколубац; даруј ми сан миран и спокојан, пошљи ми Твога анђела чувара, да ме заклања и чува од свакога зла, јер Ти си чувар душа и тела наших и Теби славу шаљемо: Оцу и Сину и Светому Духу, сад и свагда и на векове векова, амин.

Молитва анђелу чувару (хранитељу).

Анђеле Божији, чувару мој свети, сачувај живот мој у страху Христа Бога, утврди мој ум на правоме путу и учврсти душу моју у Божјој љубави; ти ме води да добијем од Христа Бога велику милост.

Десет Божјих заповести.

а. Язъ есмь Господъ Богъ твой, да не въдѣтъ тебѣ кози ини развѣ мене.

б. Не сотвори себѣ квмира ни всѧкаго подобїа, да не поклонишися имъ и да не послужиши имъ.

г. Це прѣемли имене Господа Бога твоегѡ всѣ.

д. Помни день съвѣштный еже святити его: шесть дней дѣлай и сотвориши въ нихъ всѧ дѣла твоѧ, въ день же седьмой съвѣшта Господъ Богъ твоемъ.

е. Чти отца твоего и матерь твою, да благо ти въдѣтъ и да долголѣтенъ будешъ на земли.

ж. Не оубий.

з. Не прелюбы сотвори.

и. Не оукради.

ж. Не послушествуй на дрѹга твоего скидѣтелства ложна.

і. Не пожелай всегѡ ёлика съть ближнѧ гѡ твоегѡ.

Символ вере.

Бѣрѹю во єдинаго Бога Отца вседержитеља, Творца небѣ и земљи, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ.

И во єдинаго Господа Іисѹса Христу, Сына Божіја єдинороднаго, иже је Отца рожденаго прежде ксѧхъ вѣкъ, свѣтла је светла, Бога истинна је Бога истинна, рожденна, не створенна, єдиносвѣтна Отџъ, Или же вся виша.

Божије заповести.

1. Я сам Господ Бог твој, немој имати других богова осим мене.

2. Не прави себи идола нити какве слике, немој им се клањати, нити им служити.

3. Не употребљавај узалуд имена Господа Бога својега.

4. Сећај се дана одмора, да га светкујеш: шест дана ради и посвршавај све своје послове а седми је дан одмор Господу Богу твоме.

5. Поштуј оца својега и матер своју, да срећан будеш и да дуго поживиш на земљи.

6. Не убиј.

7. Не чини прелеубе.

8. Не укради.

9. Не сведочи лажно на ближњега свога.

10. Не пожелиничега, што је туђе.

Символ вере.

Верујем у једног Бога Оца Сведржитеља, Створитеља неба и земље и свега, што се види и не види.

И у једнога Господа Іисѹса Христа, Сина Божјега јединороднога, од Оца рођенога пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинита од Бога истинита, рођена а не створена, једносушна Оцу, кроз Кога је све постало.

насъ ради члекѣкъ и нашегъ ради спасеніја сшедшаго съ небесъ и воплотившагосѧ ѿ Духа Святаго и Маріи Дѣви и вочеловѣчшасѧ, распятоаго же за ны при Понтійстѣмъ, Пилатѣ и страдавша и погребена,

и воскресшаго въ третій денъ по писаніемъ, и възшедшаго на небеса и сѣдаща ѿдѣнію Отца,

и паки грядющаго со славою сѣдити жицымъ и мертвымъ, егоже царствію не вѣдѣти конца.

И въ Духа Святаго, Господа животворящаго, иже ѿ Отца исходиша, иже со Отцемъ и Сыномъ спокланяєма и сславима, глаголавшаго проршки.

Ео единъ, свѧтъ, сокориѹ и апостольскѹ церковь.

Исповѣдю єдино крещеніе во ѿставленіе грѣховъ.

Чаю воскресеніе мертвыхъ,
и жизни въдѣщаго вѣка. Аминъ.

Тајне новога завета.

Крещеніе, миропомазаніе, причащеніе, покаяніе, священство, бракъ, елеосвашеніе.

Дарови Духа Светога.

Премудрость, разумъ, совѣтъ, крѣпость вѣданіе, благочестіе, страхъ Божій.

Спасибо

који је ради нас лъди и ради нашег спасења сишао са небеса и примио тело од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек,

који је распет за нас у време Понтијскога Пилата и страдао и погребен био,

и који је по Светом Писму вакрсао у трећи дан,

и који је изашао на небеса и седи с десне стране Оца,

и који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, којега царству неће бити kraja.

У Духа Светога, Господа, који живот даје, који од Оца излази, који се заједно са Оцем и Сином поштује и слави, који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, општу и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Очекујем вакрсење мртвих и у живот будућега века Амин.

Тајне новога завета.

Крштење, миропомазање, причешће, покаяње, свештенство, брак, јелеосвећење (свештање масла).

Дарови Духа Светога.

Мудрост, разум, савет, снага, знање, побожност, страх Божји.

ИЗ ПОЈАНКЕ.

—
—

Аминь.

Господи помилуй.

Тебѣ Господи.

Подай Господи.

*

Слава Отцѣ и Сынѣ и святым Духом,
и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Благослови дѣши моя Господа, и вся
внѣтренна моя имѧ святое єшь. Благо-
словен еси Господи.

*

И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ,
аминь. Единородный Сыне и Слове Божій,
безсмертенъ сый и изволивъ спасенїа
нашего ради, воплотитисѧ святымъ Бого-
родицы и приснодѣвы Маріи, непреложиша
человѣческыѧ: распныѧ же Христе Боже,
смертию смерть поправый единъ сый святымъ

Троицы, спрославляемый Отцѣ, и святымъ
Духомъ, спаси наск.

*

Святый Боже, святой Крѣпкий, святой
Безсмертный, помилуй нас (три пут).

Слава Отцѣ и Сынѣ и святым Духомъ,
и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.
Святый Безсмертный, помилуй нас.

Святый Боже, святой Крѣпкий, святой
Безсмертный, помилуй нас.

*

Аллилія.

И Духови твоемъ.

Слава тебѣ Господи слава тебѣ.

*

Отца и Сына и святаго Духа, Троицѣ
единосвѣнью и нераздѣлнью.

Милость мира, жертва хваленія.

И со Духомъ твоимъ.

Имамы ко Господѣ.

Достойно и праведно есть покланятисѧ
Отцѣ и Сынѣ и святым Духомъ, Троицѣ
единосвѣнїй и нераздѣлнїй.

Святъ, святъ, святъ Господь Гаваодъ,
исполнъ небо и землю славы твоєј, ѿсанна во
вышнихъ: благословенъ грядый во имѧ Го-
сподне, ѿсанна во вышнихъ.

Тебе поемъ, тебе благословимъ, тебѣ bla-
годаримъ, Господи: и молимтисѧ, Боже нашъ.

И всѣх и всѧ.

Единъ свѧтъ, единъ Господь Іисусъ Христосъ, во славѣ Бога Отца, аминь.

*

Благословенъ градъ во имѧ Господне, Богъ Господь и гависѧ намъ.

Бидѣхомъ свѧтъ истинный, прѣложомъ Духа небеснаго, шкрѣтохомъ вѣрѣ истиниѹ, нераздѣлнѣй Троицѣ покланяемса, та бо насъ спасла есть.

Да исполнатся оуста наша хваленіја твоему Господи, јако да поемъ славу твою, јако сподобилъ си насъ причаститисѧ свѧтымъ твоимъ божественнымъ, бессмертнымъ и животворящимъ тайнамъ, соклюди насъ во твоей свѧтыни, весь день початисѧ правдѣ твоей. Алилѹа (три пут).

*

Буди имѧ Господне, благословено ѿнынѣ и до вѣка.

Спаси Христе Боже и помилуй, благовѣрнаго и христолюбиваго господаря и краља нашего (име) свѧтѣйшаго патріарха нашего (име) (или: прѣсвѧтѣйшаго архієрея нашего (име) христолюбивое воинство, ктиторы и приложники свѧтаго храма сегш, и всѧ православныѧ христіаны, и сохрани ихъ на миштампѣ.

Тропар на Божиѣ.

Рождество твоє Христе Боже нашъ, возсѧл мірови свѧтъ разгма: въ немъ бо звѣздамъ слѣжашии звѣздою очаխъся, тѣвѣ кланатисѧ солнцѣ правды, и тебе вѣдѣти съ высоты востока, Господи слава тебѣ.

Рођење Твоје Христе Боже наш, даде да засја свету светлост познања; у тој светлости звездом су учили они, што звездама служају, да се кланају Теби, сунцу правде и да Тебе познаду као исток с висине, Господе, слава Ти!

Тропар на Богојављеније.

Бо Јорданѣ крещающи сѧ тебѣ Господи, троическое гависѧ поклоненїе: родитељевѣ ко гласу свидѣтелствоваше тебѣ, возлюбленнаго та йына именѧ, и Духъ во видѣ голубинѣ, извѣстствоваše словесе оутвержденїе, гавлейса Христе Боже, и міръ просветиши слава тебѣ.

Кад си се крстио, Господе, у Јордану, показало се клањање светој Тројици: јер Очев глас сведочаше о Теби називајући Те својим милим Сином а Дух у виду голубијем објављиваше истинитост Божје речи; Христе Боже, који си се појавио и просветио свет, слава Ти.

Тропар на Цвети.

Овцие воскресенїе прежде твоєа страсти
оук'єрлѧ, изъ мертвыхъ воздвиглѧ еси Лазаръ Христе Боже: тѣмже и мы ако отроцы
побѣды знаменія носѧще, тебѣ побѣдителю
смерти вопіемъ: ѿсанна во вышнихъ, благо-
словенъ градъй во имѧ Господне.

Уверавајући нас пре свога страдања, да ће бити
опште вакрсење, подигао си Лазара из мртвих, Христе
Боже; зато и ми као она деца носећи знаке победе
Теби, победитељу смрти, вапијемо; осана на висини,
благословен си, који долазиш у име Господње!

Тропар на Ускро.

Христосъ воскресе изъ мертвыхъ смертию
смерть поправъ, и сѹщимъ во гробѣхъ жи-
вотъ даровавъ.

Христос ускре из мртвих смрћу смртуништивши
и даровавши живот онима, који су у гробовима.

Тропар на Спасов дан.

Кознесасѧ еси во славѣ Христе Боже нашъ,
радость сотворикый ученикѡмъ шг'єтованіемъ
свѧтаго Духа, извѣщеніемъ имъ бывшимъ
благословеніемъ, ако ты еси Гынъ Божиј
избавитељ мїра.

Узнео си се у слави, Христе Боже наш, који си
обећањем, да ћеш послати Светога Духа, обрадовао
апостоле, тврдо их уверивши о благослову, да си
Ти Син Божји, избавитељ света.

Тропар на Духове.

Благословенъ еси Христе Боже нашъ, иже
премудри ловци гавлей, ниспославъ имъ Духа
свѧтаго, и тѣми огловлеј вселеннију, чело-
вѣколюбче слава тебѣ.

Благословен си, Христе Боже наш, који си апо-
столе учинио да буду премудри ловци пославши им
Светога Духа и који си преко њих освојио цели
свет, човекољупче, слава Ти!

